

כְּדֵי לְהַבִּין הֵיטֵב סְפּוּרִים, מְמַלְצִין:

- א. לְפָנֵי שְׂקוּרָאִים - לְהַבִּיט בְּכוֹתֶרֶת וּבְצִיּוּרִים, וְלִשְׁאֵל אֶת עֲצֻמְנוּ שְׁאֵלוֹת.
- ב. בְּזִמְנֵן שְׂקוּרָאִים - לְבַדֵּק הָאֵם קִבְּלָנוּ אֶת הַתְּשׁוּבוֹת לְשְׁאֵלוֹת שֶׁשְׁאַלְנוּ.

נְנִסֶּה לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּסִפּוּר הַבָּא:

2. הַבִּיטוּ בְּשֵׁם הַסְּפּוּר וּבְתַמוּנָהּ, נִסּוּ לְהַעֲלוֹת שְׁאֵלוֹת בְּקֶשֶׁר לְכָד:

קְרְאוּ אֶת הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁעָלוּ כְּאֵן בְּעֵקֶב הַכוֹתֶרֶת וְהַצִּיּוּר,

אִם יֵשׁ לָכֶם שְׁאֵלָה נּוֹסֶפֶת, כְּתוּבוּ.

עַל מָה רָבִים הַיְלָדִים?

מִי שָׁבַר אֶת הַכְּסָאוֹת?

הָאֵם מִיִּשְׁהוּ צְרִיף פְּסָאוֹת שְׁבוּרִים?

בְּשִׁבִיל מָה צְרִיכִים כְּסָאוֹת שְׁבוּרִים?

3. קראו את הספור וסמנו ✓ בעמוד הקודם
לצד כל שאלה שקבלתם עליה תשובה.

יוסי ומוטי רצו במורד הרחוב ולפתע נעצרו. ליד אחת החצרות ראו הילדים ארבעה כסאות ישנים משלכים, חלקם שבורים. "כדאי לברר מי השליך אותם, ולבקש ממנו רשות לקחת אותם למדורת ל"ג בעומר שלנו", אמר יוסי.

בדיוק אז יצא מר כהן מן הבניין הסמוך, הוא אשר שהכסאות היו שלו, והרשה להם לקחת אותם למדורה. הודו הילדים לאיש, נטלו כל אחד כסא בידו, והחלו ממהרים לכיון מקום אסוף הקרשים שלהם לל"ג בעומר.

בינתיים, עברו ליד שני הכסאות הנותרים, מנשה ואפרים, גם הם חפשו חמר בערה למדורה שלהם. "הנה כסאות עץ שזרקו משפחת כהן." אמר מנשה, "בא נשאל את גברת כהן אם אפשר לקחת אותם". לאחר שקבלו רשות, רצו להעבירם למקום המדורה שלהם, והנה יוסי ומוטי באים מולם.

- אלו הכסאות שלנו, באיזו רשות אתם נוגעים בהם?

- מה פתאם שלכם?! עכשו קבלנו מגברת כהן רשות לקחת אותם.

- לנו הרשה אדון כהן עוד קדם, אך לא יכלנו לסחב ארבעה כסאות בבת אחת!

- יופי, אז שנים לכם, ושנים לנו.

- אנחנו רוצים את כל הארבעה!!!

הריב יכול היה להמשך ולהמשך... והנה שומעים ארבעת החברים ילד קטן שר שיר מכר: "אמר רבי עקיבא, אמר רבי עקיבא ואהבת לרעהך כמוך..."

הוכוח פסק לרגע, הילדים הקשיבו והרהרו...

"שלי שלך שלך שלך..." המשיך הקטן לזמר.

ומה הנה בסוף עם הכסאות? - הייתם יכולים לבוא בל"ג בעומר ולראות: יוסי ומוטי, מנשה ואפרים ארגנו מדורה משתפת, ובה קרשים רבים, וגם... ארבעה כסאות שבורים. כסאות שבורים שחברו בין חברים.

אם
במהלך הקריאה
עולות לי שאלות, אני ממשיך
לקרוא ובודק אם קבלתי
תשובות.

למדנו שבכל משפט
אפשר למצא תשובות
על חלק מהשאלות.

לפעמים מתעוררות שאלות
גם באמצע הקריאה
על מה שעדין לא כתוב במשפט.

בשקוראים ספור, כדאי לבדק בכל משפט מה הוא ספר לנו ומה עדין לא.

אם נשאל את עצמנו שאלות תוך כדי קריאה,
נחפש תשובות לשאלות שלנו בהמשך הספור,
נוכל להבין את הספור כראוי, ויהיה לנו יותר מעניין...

נקח משפטים מתוך הספור שקראנו, ונבדק:

4. על אילו שאלות עונה כל משפט, ועל אילו עדין לא? סמנו ✓ או X:

א. יוסי ומוטי רצו במורד הרחוב ולפתע נעצרו. ליד אחת החצרות ראו ארבעה

- על מי מספר?
 מה עשו יוסי ומוטי?
 היכן הם רצו?
 מדוע נעצרו?

ב. ליד אחת החצרות ראו יוסי ומוטי ארבעה כסאות ישנים משלכים, חלקם

- מה ראו יוסי ומוטי? היכן היו הכסאות? כמה כסאות ראו שם?
 למה בציור רואים ארבעה ילדים ושני כסאות,
ובספור כתוב על שני ילדים וארבעה כסאות?

ג. בדיוק אז, יצא מר כהן מן הבנין הסמוך. הוא אשר שהכסאות היו שלו

מי יצא מהבנין הסמוך? מה הקשר בין מר כהן לכסאות?

ד. הוא אשר שהכסאות היו שלו, והרשה להם לקחת אותם למדורה.

מי אשר שהכסאות היו שלו? של מי היו הכסאות?

למי הרשה מר כהן לקחת את הכסאות?

מה הרשה מר כהן לילדים לקחת בשביל המדורה?

5. כתבו בעצמכם ארבע שאלות שעליהן עונה המשפט הבא:

הודו הילדים לאיש, נטלו כל אחד כסא בידו, והחלו ממהרים לכוון מקום אסוף הקרשים שלהם לל"ג בעומר.

למי

כמה

לאן

בשביל מה

כתבו שאלה הקשורה לענין, אך התשובה עליה אינה כתובה במשפט זה:

שיעור כ"ט

הַפֶּקֶת מִסְקָנָה

לְפַעֲמַיִם הַתְּשׁוּבָה אֵינָה כְּתוּבָה בַּמִּשְׁפָּט, גַּם לֹא בְרִמָּז,
וּבְכָל זֹאת אֶפְשָׁר לְהַבִּינָה, עַל יְדֵי הַפֶּקֶת מִסְקָנָה.

1. נסו להבין מתוך הספור תשובות על השאלות הבאות:

א. רצו להעבירם למקום המדונה שלהם, והנה יוסי ומוטי באים מולם. החצרות

למה חזרו יוסי ומוטי למקום בו היו מונחים הכסאות?

ב. הוכיח פסק לרגע, הילדים הקשיבו והרהרו...

במה הרהרו הילדים כששמעו את השיר: "אמר רבי עקיבא...?"

ג. יוסי ומוטי, מנשה ואפרים ארגנו מדונה משתפת, ובה קרשים רבים, וגם...

איך הרגישו הילדים כשהדליקו את המדונה המשתפת?

למה שמבינים לבד,
ולא כתוב בפרוש, קוראים: מסקנה.

גם אחרי הספור כדאי לשאל את עצמנו שאלות:

2. קראו את השאלות הבאות.

אם יש לכם שאלה נוספת שמתאים לשאל אחרי שמסיימים לקרא ספור, כתבו:

3. ענו תשובות לשאלות אלו לגבי הספור "הכסאות שלנו!":

א. _____

ב. _____

ג. _____

ד. _____

ה. _____

אם אָנחנוּ מְצַלְיחים לַעֲנוֹת לְשִׁאלוֹת עַל סְפוּר, סִימָן שֶׁהִבְנֵנו אוֹתוֹ.
לְכֵן כִּשְׁהַמוּרָה רוֹצֵה לְדַעַת אִם הִבְנֵנו אֶת הַנִּלְמָד, הוּא שׂוֹאֵל שִׁאלוֹת!

נִתְאָמַן בַּהֲבָנָה עַל יְדֵי שִׁאלוֹת מְסוּגִים שׁוּנִים:

4. קְרָאוּ אֶת הַמְשָׁפֵט וְאֶת הַשִּׁאלוֹת שֶׁאַחֲרָיו.
הַעֲבִירוּ קוּ מִכָּל שִׁאלָה אֶל הַפִּתְקִית הַמְתַּאימָה לָּהּ.

א. - לָנוּ הַרְשָׁה אֲדוֹן כֹּהֵן עוֹד קָדָם, אָךְ לֹא יִכְלָנוּ לְסַחֵב אַרְבָּעָה כִּסְאוֹת בְּבֵת אַחַת!

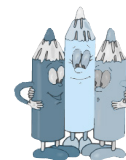
1. מִי הַרְשָׁה לְיוֹסִי וּלְמוֹטִי לְקַחַת אֶת הַכִּסְאוֹת?
2. מִדּוּעַ לְדַעַתֶּם הַכִּסְאוֹת מְגִיעִים לָהֶם?
3. הֲאִם גְּבֻרַת כֹּהֵן יִדְעָה שֶׁאֲדוֹן כֹּהֵן נָתַן לָהֶם רְשׁוּת?
4. הֲאִם הַכִּסְאוֹת הָיוּ כְּבִדִּים? אֵיךְ יוֹדְעִים?
5. בְּאִיזָה צָבַע הָיוּ הַכִּסְאוֹת?

עֲנוּ עַל הַשִּׁאלוֹת שֶׁמְצַאתֶם עֲלֵיהֶן תְּשׁוּבוֹת:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

מלים נרדפות מסיעות לענות תשובות.

לפעמים משתמשים בשאלה במלה נרדפת לזו המופיעה בספור.
אם נבין את הפרוש, נוכל למצא שהתשובה כתובה בפרוש...

5. קראו וענו :

א. הודו הילדים לאיש, נטלו כל אחד כסא בידו, והחלו ממהרים

א.

השאלה:

כמה כסאות לקח כל ילד בידו?

התשובה:

לא כתוב במשפט
את המלה "לקח"
או "לקחו".

נטלו היא מלה נרדפת ל-לקחו.
לפי זה, אפשר למצא את התשובה!

ב. בינתיים, עברו ליד שני הכסאות הנותרים, מנשה ואפרים, גם

ב.

השאלה:

כמה כסאות נשארו זרוקים
אחרי שיוסי ומוטי הלכו?

התשובה:

לא כתוב במשפט
את המלה "נשאר"
או "נשארו".

הנותרים = שנשארו
לפי זה אפשר למצא את התשובה!